ایران ورزشی

روزنامه ورزشی صبح ایران ■ صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی ■ مدیرمسئول: علی عالی ■ تلفن: ۱۴_۸۸۵۰۴۱۱۳ ■ نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳ ■ سازمان آگهی ها: ۱۸۷۷_۸۸۵۰۱۳۰۰_۸۸۷۴۶۵۸۳ ■ انتشارات: ۵و۸۸۵۴۸۸۹۲ ■ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰_۸۸۵۲۱۹۵۴ ■ نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸/ صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ ■ چاپ: ایرانیان

@iranvarzeshii

یکشنبه ۱۹ بهمن ۱۳۹۹- شماره ۶۶۹۴

نظر خود را به این شماره پیامک کنید 3000 45 12 13

WWW.INN.IR

info@inn.ir

دیگر رسانه‌ها

کرونا به نفع میهمان‌های لیگ برتری شد

میزبان‌ها فقط یک سوم بازی‌هایشان را برده‌اند!

بیستمین دوره رقابت‌های لیگ برتر فوتبال ایران به میانه خود نزدیک می‌شود. تا به اینجا ۱۱۰ بازی برگزار شده و تنها ۱۰ مسابقه تا پایان نیم‌فصل اول باقی مانده است. شرایط ویژه کرونایی باعث شده تا تیم‌ها بدون تماشاگران به مصاف یکدیگر بروند و این مسأله فارغ از کاستن از جذابیت مسابقات، روی نتیجه‌گیری تیم‌های میزبان هم تأثیرگذار بوده است. در ادامه به این مسأله بیشتر خواهیم پرداخت.

سقوط عجیب تیم‌های میزبان

در سه هفته اخیر و در ۲۴ بازی انجام شده، تنها چهار تیم میزبان توانسته‌اند رقبای خود را از پیش رو بردارند. در ۱۲ دیدار تیم‌های میهمان به برتری رسیده‌اند و در هشت مسابقه ۲ تیم به تساوی رضایت داده‌اند که آمار عجیبی است. فقط ۱۶ درصد از بازی‌ها با برتری تیم‌های میزبان به اتمام رسیده است. شهرخودرو، آلومینیوم، پرسپولیس و استقلال تیم‌هایی هستند که رنگ برد خانگی را در این سه هفته به چشم دیده‌اند اما ۸۴ درصد مسابقات با ناکامی تیم میزبان به اتمام رسیده است و به طور دقیق ۵۰ درصد مسابقات با برد تیم میهمان همراه بوده است.

وقتی به ۱۴ هفته‌ای که تا به اینجا گذشته نگاهی می‌اندازیم، متوجه می‌شویم که تیم‌های میزبان در هفته‌های ابتدایی عملکرد نسبتاً خوبی داشتند. در سه هفته اول روی هم تنها سه تیم میهمان به برتری دست پیدا کردند. در ادامه کمی ماجرا سینوسی شد. تیم‌های میزبان در هر هفته بین ۲ تا ۴ پیروزی را به دست می‌آوردند تا هفته نهم از راه رسید. هفته‌ای که هنوز پرونده‌اش بسته نشده است. در این هفته و در هفت بازی برگزار شده هیچ تیم میزبانی به برتری دست پیدا نکرده است. البته که این یک جرقه بود و در هفته‌های دهم و یازدهم به ترتیب چهار و پنج برد برای تیم‌های میزبان به دست آمد. تا اینکه هفته دوازدهم شروع کننده موج جدیدی از قدرت‌نمایی تیم‌های میهمان بود که پیش‌تر به آن اشاره شد.

باید دید در هفته‌های آتی این روند ادامه‌دار خواهد بود یا خیر اما می‌توان گفت نبود تماشاگران و همچنین وضعیت آب و هوایی در اکثر شهرها که نزدیک به هم شده و دیگر خبری از گرمای بیش از حد نیست، باعث شده تا امتیاز تیم‌های میزبان نسبت به رقبا تا حد قابل توجهی کم شود.

در مجموع و تا به اینجا، در ۱۱۰ بازی برگزار شده ۳۸ مسابقه با برتری تیم‌های میزبان همراه بوده است. در ۴۳ بازی نتیجه نهایی مساوی بوده و تیم‌های میهمان نیز ۲۹ پیروزی به ارمغان آورده‌اند. فاصله بسیار کمی بین بردهای میزبان‌ها و میهمان‌ها وجود دارد که از لحاظ درصدی به ترتیب ۳۵ و ۲۶ درصد هستند. اگر نتیجه مساوی را هم به سود تیم میهمان قلمداد کنیم تا به اینجا در حدود ۶۵ درصد مسابقات تیم‌های میزبان ناکام بوده‌اند.

بهترین و بدترین‌ها میزبان‌ها و میهمان‌ها:

در جدول رده‌بندی تیم‌های میزبان، صنعت نفت با پنج برد، یک تساوی و یک باخت بهترین عملکرد را داشته است. البته که پرسپولیس و فولاد تنها تیم‌های بدون باختِ میزبان هستند و سرخ‌پوشان تهرانی این فرصت را دارند تا با پیروزی در بازی عقب افتاده به صدر جدول بهترین میزبان‌ها صعود کنند. تیم‌های ماشین‌سازی تبریز و ذوب‌آهن اصفهان هم بدون پیروزی در دیدارهای خانگی بدترین تیم‌ها از این حیث بوده‌اند. جالب است که تیم سبز و سفیدپوش تبریزی تنها تیمی است که برد خارج از خانه ندارد و ۱۵ تیم دیگر حداقل یک برد خارج از خانه را به دست آورده‌اند. سپاهان از هشت بازی به عنوان میهمان به ۱۴ امتیاز رسیده و از این حیث بهترین تیم لیگ بوده است اما تراکتور با ۲ بازی کمتر و ۱۳ امتیاز بهترین میانگین را به خود اختصاص داده است.

باید به نظاره نشست و تماشا کرد که در ادامه مسابقات چه نتایجی به دست می‌آید و این عدم نتیجه‌گیری تیم‌های میزبان ادامه‌دار خواهد بود یا خیر. نباید فراموش کنیم که در اکثر کشورهای جهان با حذف تماشاگران به دلیل شیوع ویروس کرونا، شاهد از بین رفتن حداکثری امتیاز میزبانی بوده‌ایم و این تنها به لیگ برتر فوتبال ایران مربوط نمی‌شود.

(این مطلب پیش‌تر در خبرگزاری ایرنا منتشر شده است)

عکس روز

عکس همه چیز دارد. ضربه مهلک آبشارگونه، دفاع تیمی دونفره و البته یک داور تیزبین که دارد به دقت همه چیز را رصد می‌کند. عکس مربوط می‌شود به لیگ برتر والیبال. تیم سایپا مقابل اصفهان. آن دسته از بازیکنانی که دست‌شان را به نشانه دفاع روی تور آورده‌اند، یعنی تیم سپاهان اصفهان در نهایت بازی را ۱-۳ می‌برند.

عکس را علیرضا زینالی برای باشگاه خبرنگاران جوان گرفته.

کاریکاتور

حمید سحری

دیروز تولد کریستیانو رونالدو بود. اسطوره فوتبال پرتغال که بیشترین هوادار را در فضای مجازی و احتمالا واقعی فوتبال دارد. او تولد خودش را در ساده‌ترین شکل ممکن و در کنار خانواده جشن گرفت. کاریکاتوریست‌های مطرح جهان هم طرح‌هایی به این مناسبت کار کردند که شاید این از همه جالب‌تر بود. کریس دارد تمام دروازه‌بان‌ها را ناک اوت می‌کند!

در چنین روزی

۱۹ بهمن ۱۳۸۱

حمید علیدوستی سرمربی تراکتور شد

حمید علیدوستی بازیکن پیشین تیم ملی فوتبال کشورمان در دهه ۶۰ و مربی سابق تیم‌های پیکان و سایپای تهران به عنوان سرمربی جدید تیم فوتبال بزرگسالان باشگاه تراکتورسازی تبریز معرفی شد. علیدوستی دلیل حضور خود در شهر تبریز را علاقه‌مندی وی به بازیکنان باتعصب تبریزی عنوان کرد.

وی گفت: «حتی نتیجه گرفتن در نیمه راه رقابت‌های فوتبال برای بهترین مربیان جهان نیز دشوار است اما امیدوارم با صمیمیت و رفاقت بازیکنان و مربیان تراکتورسازی، بتوانیم این تیم را به رقابت‌های لیگ برتر که شایسته فوتبال تبریز است، رهنمون سازیم.

تیم فوتبال تراکتورسازی تبریز در هفته بیست و یکم پیکارهای لیگ دسته اول باشگاه‌های ایران روز جمعه گذشته در ورزشگاه تختی تبریز با نتیجه سنگین چهار بر صفر در مقابل تیم عقاب تهران شکست خورد.

پس از این دیدار، احد شیخ لاری مربی سابق تراکتورسازی با حضور در رختکن و خداحافظی با بازیکنان این تیم، از مقام خود کنار رفت. تیم فوتبال تراکتورسازی تبریز هم اکنون با ۳۶ امتیاز و یک امتیاز کمتر از تیم‌های شموشک نوشهر و پیام پیکان مشهد در رده سوم جدول رده‌بندی مسابقه‌های لیگ دسته اول باشگاه‌های ایران قرار دارد.

طنزیم

احسان محمدی

شیر توشیر

به گزارش سرویس بین‌الملل ستون طنزیم، این روزها در تیم فوتبال ایندیپندنت آرژانتین، چه خبرهای بامزه‌ای می‌شنویم اما خنده‌مان نمی‌گیرد. در جدیدترین تحولات میدانی، مشاور وزیر ورزش آرژانتین افتاده به جان رفیق وزیر ورزش آرژانتین که رئیس هیأت مدیره این تیم هم هست. این دو تیم را به هم می‌ریزند که همدیگر را حذف کنند.

خلاصه اینکه اگر فکر کردید که در تمام دنیا اوضاع شیرتو شیر است، کاملاً درست فکر کرده‌اید! نتیجه اخلاقی: آش چقدر شور شده که مشاور وزیر و شریک وزیر افتاده‌اند به جان هم و تیم ریشه‌دار ایندیپندنت باید زخم بخورد!

بازگشت مهدی ترابی به پرسپولیس را به طرفداران این تیم تبریک می‌گوییم. اگر کسی عقلش رسید که این بازیکن رو به رشد، فینال لیگ قهرمانان آسیا را دقیقاً با چی تاخت زد که برود قطر چند ماه بافتنی ببافد و بعد هم دیبورتش کنند، به من هم بگوید!

آقای ایوان پرشیچ بازیکن اینتر در مصاحبه‌ای، محمود فکری را گرفته: مهم این نیست که در مورد تیم ما چه فکر می‌کنید. مهم این است که ما سه امتیاز بازی با فیورنتینا را گرفتیم و صدرنشین شدیم. منتظریم ببینیم پیج‌های اینستاگرامی اینتری، دهانش را مورد عنایت قرار می‌دهند یا این حرف‌ها فقط برای محمود فکری است که مشکل دارد!

تک به تک

سامان موحدی راد

پرستاره‌های بی بضاعت!

تفکر بازنده

عباس جمنیان مربی تراکتور بعد از شکست برابر پرسپولیس در کنفرانس خبری بعد از بازی گفت که «بضاعت» تراکتور همین است. تیمی که در این هفته با شکست برابر پرسپولیس سومین شکست پیاپی و چهارمین شکست خانگی خود را متحمل شد و با قرار گرفتن در رده هشتم جدول، خطر سقوط به نیمه پایینی جدول را هم احساس می‌کند اما حتی با این سه شکست پیاپی آیا تراکتور تیمی است که مربی‌اش بگوید «بضاعتش همین است»؟

تراکتور این فصل هم وضعیتی مانند فصل‌های قبل دارد. تیمی پرستاره که به دلیل عدم انسجام فنی با نتایج سینوسی‌اش موجب ناامیدی هوادارانش شده. روی کاغذ داشتن سه کاپیتان تیم ملی در ترکیب و کلی بازیکن ریز و درشت نامدار دیگر موجب می‌شود که به چمنیان حق ندهیم که بگوید بضاعت تیمش سقوط تا رده هشتم و ترس از پایین جدولی شدن است اما اگر نگاهی کلی به تراکتور در این فصل‌ها بیندازیم و بلایی که مدیریت متزلزل بر سر این تیم آورده را ببینیم، می‌فهمیم که واقعاً تراکتور علیرغم بازیکنانی که دارد و با در نظر گرفتن رؤیاهایی که هوادارانش در سر می‌پرورانند در واقع تیمی در همین حد است.

اوضاع غیرشفاف روابط فوتبالی در ایران موجب شده تا تقریباً بسیاری از تیم‌ها مدعی باشند که دست‌هایی پشت‌پرده مانع نتیجه نگرفتن تیم‌شان شده. تی‌تی‌های تبریز هم از آن دسته فوتبالی‌هایی هستند که معتقدند در این سال‌ها دست‌هایی پنهانی قصد زمین زدن تیم‌شان را داشته است. از آنجایی که فکت درست و دقیقی درباره این ادعا وجود ندارد، ما نمی‌توانیم درباره درستی یا غلطی آن اظهارنظر کنیم اما به هر حال نبود همین فکت دقیق و قاطع شاید موجب شود که ما به سوی دیگر ماجرا هم نگاهی بیندازیم. اینکه چه دلایل قطعی دیگری وجود دارد که تراکتور را به چنین روزگاری رسانده است؟ وضعیت همین الان این تیم به خوبی نشان می‌دهد که چه تفکری بر این تیم حاکم است. تفکری که می‌تواند آنقدر هزینه کند که سه کاپیتان تیم ملی که هر تیم لیگ برتری آرزوی داشتن‌شان را دارند را کنار هم جمع کند اما این وسعت دید را ندارد که برای این جمع از ستارگان مربی و سرپرستی درست و راهبر انتخاب کند.

به راستی مسئول شکست‌های این روزهای تراکتور کیست؟ مسعود شجاعی؟ بازیکنی که به یکباره از میانه میدان به او گفتند هدایت تیم را بر عهده بگیر؟ وضعیتی که چند سال است در تراکتور حاکم است؛ جنجال و تبلیغات فراوان، خرید ستاره، هزینه‌های سنگین و ایجاد توقع برای هواداران و در نهایت گرفتن تصمیمات خلق‌الساعه در زمینه هدایت تیم و به گل نشاندن کشتی بزرگ و زیبای تراکتور. آیا کسی خبر داد که چه شد که مربی‌هایی نظیر ارطغرل ساغلام، جان توشاک، محمد تقوی، ژرژ لیکنز، مصطفی دنیزلی، احد شیخ‌لاری، ساکت الهامی، علیرضا منصوریان و مسعود شجاعی طی سه سال اخیر بر نیمکت این تیم نشسته‌اند؟ همین اسامی و رفت و آمدهای فراوان نیمکت این تیم به خوبی نشان می‌دهد که آنها در این سال‌ها بدون هیچ برنامه‌ای به میدان آمده‌اند. برنامه‌ای با دورنمایی برای تیم و رسیدن به افتخارات. نتیجه‌اش هم شده همین وضعیت مبهم تیم و سرخوردگی و ناراحتی هواداران.

نفر به نفر

سپهر حیدری

برد پرسپولیس ۶ امتیازی بود

تراکتور، جدی‌ترین رقیب در مسیر قهرمانی

پرسپولیس مقابل تراکتور خیلی حرفه‌ای بازی کرد. تراکتور تیم پرمهره‌ای است و پرسپولیس فینال ۶ امتیازی را برد.

با احترام به تمام تیم‌ها، از نگاه من تراکتور نزدیک‌ترین رقیب به پرسپولیس است. این تیم اگر از پتانسیل بازیکنان خود استفاده کند و تغییراتی در کادرفنی بدهد، نزدیک‌ترین تیم به پرسپولیس در راه قهرمانی خواهد بود. تیم گل محمدی کیفیت خودش را در دیدار با تراکتور نشان داد. بعد از گل عقب‌نشینی نکرد و بالای پنج، شش موقعیت صددرصد داشت و واقعاً بی‌دلیل نیست که قهرمان ایران است. این مسابقه خیلی در راه قهرمانی تأثیرگذار بود.

موقعیت‌های فراوانی که بازیکنان از دست دادند، دلایل مختلفی دارد. با اضافه شدن ترابی و آل‌کثیر قطعاً پرسپولیس واقعی را در نیم‌فصل دوم خواهیم دید. این تیم در بست بازیساز و مهاجم نیاز به تقویت دارد. خیلی فرق دارد که یک مهاجم با دروازه‌بان تک به تک شود یا یک هافبک. این اتفاق برای حمزاوی هم در تیم تراکتور افتاد و بازیکن چارچوب‌شناس با دیگر بازیکنان متفاوت است. در هر صورت با تمام این اتفاقات پرسپولیس نشان داد بزرگ‌ترین تیم ایران است. خیلی سخت است مقابل تراکتور این همه موقعیت ایجاد کنید.

پرسپولیس با این برد دوباره روی غلتک افتاد و در صورت پیروزی در بازی‌های عقب‌افتاده، به صدر جدول خواهد رسید. با صدرنشینی هم بازی‌ها روال روتین خود را خواهد داشت و پرسپولیس می‌تواند شرایط بهتری را دنبال کند. عنصر مثبت در تیم پرسپولیس، حس برتری‌جویی بازیکنان است که دوباره در تیم شکل گرفت. این حس را برانکو در پرسپولیس به وجود آورد، کالدرون آن را دنبال کرد و یحیی نیز تیم را در همین مسیر احیا کرده است. پرسپولیس در دیدار مقابل تراکتور از نظر بازی مالکانه سرتر بود. در تمام خطوط بازی برتری را از پرسپولیس دیدیم.

بازیکن سابق پرسپولیس

گزارش یک پرونده

میعاد نیک

دومینوی اشتباهات در تراکتور

موسم پاییز در تبریز

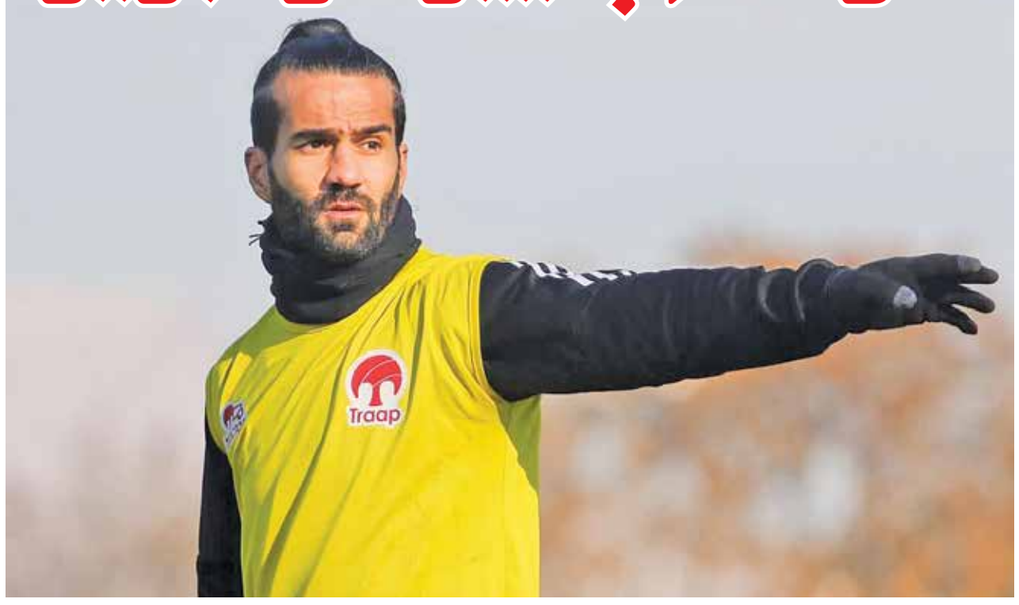

روزهای خوش تی‌تی‌ها در تبریز به سر آمده و حالا موسم درگیری‌ها و تنش‌ها فرارسیده. مدت زیادی از کوچ کاپیتان‌های تیم ملی به استادیوم یادگار نمی‌گذرد اما آن سرخوشی دیگر به آخر رسیده و هر گوشه از اردوی تراکتور در حواشی و اعتراض غوطه‌ور شده. شکست مقابل پرسپولیس نه چندان قدرتمند آن هم در استادیوم خانگی، آخرین ترکشی بود که در تبریز عمل کرد و نخاع سرخ‌های میزبان را مورد اصابت قرار داد. این شکست ناباورانه باعث شد تا بمب‌های خنثی هم عمل کنند و صدای اعتراض از هرجای تبریز به گوش برسد.

پس از پیروزی تک‌گله پرسپولیس در تبریز، آژیر قرمز در سراسر اردوی تراکتور به صدا درآمد، از هلدینگ‌های پرطمطراق مالک این شرکت گرفته تا کانون‌های هواداری و تمام فضاهای مؤثر بر تیم. کار به جایی رسید که مسعود شجاعی آداب حرفه‌ای‌اش را کنار بگذارد و مقابل چشمان سرمربی تیم رقیب از مهندسی لیگ حرف بزند و اشکان دژاگه هم پیشاپیش غزل خداحافظی از جمع تراکتوری‌ها را سر بدهد. تمام رشته‌هایی که هواداران سرسخت تبریزی پس از قهرمانی در جام حذفی ریسیده بودند، در لیگ بیستم پنبه شد و حالا به جایی رسید که اندک کورسوی قهرمانی در لیگ برتر هم خاموش شود.

علل ناکامی تراکتور در لیگ بیستم اظهر من‌الشمس است اما انگار در تبریز همه عینک دودی بر صورت دارند تا چیزی نبینند. محمدرضا زنوزی از روزی که پایش را در باشگاه تراکتور گذاشت، فلسفه تمامیت‌خواهی و دموکراسی ستیزانه را بنا نهاد تا تمام پست‌های مؤثر و مهم باشگاه اعم از مدیرعاملی، هیأت‌مدیره، معاونت‌ها و حتی کادرفنی فرمالیته شوند و تراکتور هم بدل به یک شرکت اقتصادی قائم به شخص. تصمیمات عجولانه و تفکرات سرسری مالک متمول تراکتور باعث شد تا کم‌کم نارضایتی‌ها بیشتر شوند و ناکامی‌ها افزون. نخستین اشتباه زنوزی در ابتدای این فصل، اعتماد به علیرضا منصوریانی بود که کارنامه پرباری نداشت و اشتباه بعدی هم خالی کردن پشت او. دومینوهای غلط مدیران باشگاه تراکتور به همین‌جا ختم نشد و گذاشتن بار سنگین سرمربیگری بر دوش مسعود شجاعی هم مزید بر علت شد تا تراکتور تبدیل به یک تیم ضعیف و ناتوان شود.

برای مالک هلدینگ تراکتور شاید مسائل اقتصادی و مالی از اهمیت بیشتری برخوردار باشد اما در تبریز اوضاع اینگونه نیست. از خوش‌شانسی بازیکنان و کادرفنی تیم تراکتور، فعلاً استادیوم‌ها خالی از هواداران پرشور سرخ است اما مطمئناً اگر کرونایی وجود نداشت و تی‌تی‌ها در استادیوم یادگار حاضر می‌شدند، دیگر خبری از فریادهای «عیبی یوخ» نبود و تنها صدای اعتراض و نارضایتی به گوش می‌رسید. نمی‌توان منکر بریزوبپاش‌های محمدرضا زنوزی در باشگاه تراکتور شد اما بالاخره انتفاعاتی هم در این مخارج بوده. مالک باشگاه تراکتور پیش از هرگونه انتفاع مالی و اقتصادی، با تکیه زدن به کرسی مالکیت بزرگ‌ترین باشگاه شمال‌غرب کشور یک شبه معروف شده و از لحاظ شهرت فرقی با سوپراستارهای تیمش ندارد. چرخ گردون دیگر بر مراد زنوزی و رفقایش نیست و تبریز آبستن اعتراض شده. شاید موعد آن رسیده که آقای مالک راهش را کج کند و صرفاً به دغدغه‌های اقتصادی‌اش برسد. شاید کسی فکرش را هم نمی‌کرد که مدیریت دولتی و نظامی بر یک باشگاه ورزشی از مدیریت بخش خصوصی موفق‌تر باشد. تراکتور مصداق بارز مقصد خصوصی‌سازی شخصی در فوتبال ماست، یک مسیر ناهموار با آینده‌ای نامشخص.

کرنر

مازیار گیلگان

مسعود شجاعی در کدام نقش؟

تراکتور در بحران تشخیص و تصمیم

تراکتور شبیه یک تیم متوسط در میانه جدول هزینه تیمداری نکرده است اما نتایجش مثل تیمی متوسط است که می‌خواهد در میانه جدول جایی پیدا کند و چه بسا در همین کار نیز در آینده ناموفق باشد.

در تراکتور چه می‌گذرد که طرق هزینه کردنش با نتایج همخوان و سازگار نیست؟ بی‌شک پیش از هر چیز کیفیت فنی تیم به اندازه‌ای نیست که بتواند منجر به استفاده حداکثری از نیروی انسانی تراکتور باشد.

مسعود شجاعی نشان داده که انجام دو کار همزمان برایش آسان نیست. او هم سرمربی است و هم می‌خواهد در میدان بدرخشد، در حالی که سرمربیگری تراکتور با آن همه حاشیه و ماجرا و توقع بجا، خود کاری تمام‌وقت و دشوار است. شجاعی در میدان هنوز می‌تواند بازیکن مؤثری برای تراکتور باشد، چه بسا هنوز بخواهد برای تیم ملی بازی کند و این علاقه از سوی شجاعی پیداست که دست‌کم در فصل جاری خیال خداحافظی از فوتبال را ندارد. در این حالت، این باشگاه تراکتور است که باید بهترین تصمیم را برای امروز و فردای خود بگیرد و تشخیص دهد که آیا هر دو کار از شجاعی برمی‌آید یا خیر.

مالک باشگاه تراکتور شفاف درباره این تشخیص و تصمیم حرف نمی‌زند و هر بار مشغول تهدید به کناره‌گیری است. باشگاه را اما با تشخیص‌های دقیق و تصمیمات محکم اداره می‌کنند، نه با مصاحبه و درد و دل و تهدید و قهر.

تراکتور روزهایی را پیش رو دارد که خیلی زود تکلیفش در این فصل روشن می‌شود. ادامه نتایج بد، این فرصت را برای تراکتور باقی نمی‌گذارد که دوباره این تیم پی رؤیاهای بزرگ باشد و از دست رفتن فرصت‌ها با توجه به موقعیت رقبا، برای تبریزی‌ها قابل جبران نیست.

بنابراین تصمیمات باید با سرعت و اقتدار بیشتری گرفته شود و واکنش باشگاه تراکتور مقابل هر مسأله باید سریع‌تر و دقیق‌تر باشد. از مسعود شجاعی تا مالک باشگاه و دیگران مقابل آنچه بر تراکتور می‌گذرد، مسئول‌اند.

سرمایه هدر رفته در تراکتور فقط متعلق به یک مالک نیست، بلکه این نشان تجاری باشگاه تراکتور است که صاحب این فرصت مالی شده و نباید آن را از کف بدهد. حیف است که از دل این سرمایه‌گذاری، موفقیت‌های بزرگتری نسبت به آنچه در سالیان اخیر برای تراکتور به دست آمده، ساخته نشود.